

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Het Europese uniemark achter de douane

Visser, D.J.G.

Citation

Visser, D. J. G. (2016). Het Europese uniemark achter de douane. *Mr. Hét Magazine Voor Juristen*, 2016(4), 23. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/45927>

Version: Accepted Manuscript

License: [Leiden University Non-exclusive license](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/45927>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Het Europese Uniemerkt achter de douane

Het 'Gemeenschapsmerk' wordt 'Uniemerkt' en het wordt makkelijker voor merkhouders om op te treden tegen namaakproducten die zich 'achter de Douane' bevinden.

Het beslag leggen op en laten vernietigen van namaakproducten vóórdát ze in de EU op de markt komen is veel efficiënter dan moeten wachten tot ze in de handel komen. Ook willen merkhouders graag optreden tegen namaakgoederen die via de EU worden doorgevoerd.

Op grond van een arrest van het Hof van Justitie van de EU uit 2011 moesten merkhouders bewijzen dat namaakgoederen in de EU 'achter de douane' daadwerkelijk in de EU op de markt dreigden te komen. De merkhouders had dus de bewijslast en daarmee het bewijsrisico. En dat is een probleem, want bij veel partijen namaakgoederen is het nogal onduidelijk wat hun eindbestemming is.

Op 23 maart 2016 treedt de nieuwe Europese Merkenverordening in werking. Deze Verordening bevat veel kleine, niet heel spectaculaire wijzigingen, waaronder de verandering van de naam van 'Gemeenschapsmerk' naar 'Uniemerkt'.

Een belangrijke wijziging is dat het voor de Uniemerkt houder mogelijk wordt om "te verhinderen dat derden in het economische verkeer waren binnenbrengen in de Unie zonder dat deze daar in de vrije handel worden gebracht [*dus: als ze zich nog 'achter de Douane' bevinden*], wanneer deze waren, met inbegrip van verpakking, uit derde landen afkomstig zijn en zonder toestemming een merk dragen dat gelijk is aan het voor deze waren ingeschreven Uniemerkt of in zijn belangrijkste onderdelen niet van dat merk kan worden onderscheiden". Dat recht vervalt als de eigenaar van die waren kan bewijzen "dat de houder van het Uniemerkt niet gerechtigd is om het op de markt brengen van waren in het land van eindbestemming te verbieden".

Daarmee wordt de bewijslast dus omgedraaid: de eigenaar van de namaakproducten moet bewijzen dat ze niet bestemd zijn voor de EU én dat ze bestemd zijn voor een land waar de merkhouders geen geldige merkrechten heeft.

Artikel 9 lid 4 van de [Verordening \(EU\) 2015/2424 van 16 december 2015 \[tot wijziging van de verordening inzake het Gemeenschapsmerk\]](#)

HvJ EU 1 december 2011, [ECLI:EU:C:2011:796](#) (Philips en Nokia)

Zie ook: Van der Zaal en Wijnker, 'Transit in Transitie', [IEF 15648](#).